

Uzklausīšanas amatpersonas nobeiguma ziņojums liet COMP/C.38.620 — de raža peroksīds un perborāts

(izstrādāts saskaņā ar Komisijas 2001. gada 23. maija Lēmumu 2001/462/EK, EOTK par uzklaušīšanas amatpersonu darba uzdevumiem dažos tiesas procesos par konkurenci — OV L 162, 19.06.2001., 21. lpp.)

(2006/C 303/20)

Lēmumprojektā, kas attiecas uz iepriekšminēto lietu, ir ņemti vērā šādi apsvērumi.

Komisija uzsāka izmeklēšanu par iespējamo EK Līguma 81. panta 1. punkta un EEZ līguma 53. panta 1. punkta pārkāpumu ūdeņraža peroksīda un perborāta nozarē, kad bija saņēmusi pieteikumu piešķirt atbrīvojumu no sodanaudas saistībā ar Komisijas 2002. gada Paziņojumu par atbrīvošanu no sodanaudas un tās summas samazināšanu karteļu gadījumos ("paziņojums par iecietību").

Rakstiskais procedūra

2005. gada 26. janvārī tika pieņemts iebildumu izklāsts, kas bija adresēts astoņpadsmit iesaistītajām pusēm, kuras pēc pirmajiem analīzes rezultātiem tika uzskatītas par karteļa dalībniecēm vai kurām piedēvēja dalību kartelī, proti:

Akzo Nobel N.V. un tā meitasuzņēmumi Akzo Nobel Chemicals Holding AB un EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation un tā meitasuzņēmums FMC Foret SA, Kemira OYJ, L'Air Liquide SA un tā meitasuzņēmums Chemoxal SA, Snia SpA un tā meitasuzņēmums Caffaro SpA, Solvay SA/NV un tā meitasuzņēmums Finnish Peroxides OY/AB, Solvay Solexis SpA (agrāk Ausimont SpA), Total SA un tā meitasuzņēmumi Elf Aquitaine SA un Arkema SA.

Puses, kurām izteikti iebildumi, var piekļūt lietas materiāliem, izmantojot tām nosūtītu lasāmatmiņas disku (CD-ROM). Ar mutiskajiem paskaidrojumiem, kas veikti saistībā ar iecietības paziņojumu, var iepazīties tikai Komisijas telpās. Nevienam saņēmējam uzņēmumam nav tiesību izgatavot šo dokumentu kopijas, tomēr tie drīkst veikt piezīmes un/vai sagatavot neoficiālu runātā teksta norakstu. Saņēmēji uzņēmumi tāpat drīkst lasīt Komisijas sagatavotos norakstus, tomēr nedrīkst tos kopēt.

Vairākas puses ir lūgušas atļauju iesniegt atbildi uz iebildumu izklāstu ar novēlošanos, un, likumīgu apsvērumu vadīts, esmu dažos gadījumos to piešķīris. Visas puses ir sniegušas atbildi noteiktajā termiņā.

pašs pieprasījums saistībā ar piekļuvi lietas materiāliem

Air Liquide un Chemoxal izteica sūdzību par piekļuves kārtību mutiskajiem paskaidrojumiem, ar kuriem varēja iepazīties tikai Komisijas telpās, un pieprasīja šo paskaidrojumu ierakstu kopijas un to norakstus.

Uzskatīju, ka šāds pieprasījums nav pamatots šādu iemeslu dēļ: i) noraksti ir Komisijas iekšējie dokumenti, un tai saskaņā ar judikatūru nav pienākums tos izsniegt lietā iesaistītajām pusēm, un ii) mutisko paskaidrojumu ieraksti ir pieejami dokumenti, taču Komisijai nav pienākums nodrošināt to pieejamību ar īpašiem nosacījumiem. Nodrošinādama piekļuvi šiem dokumentiem savās telpās, Komisija pilnībā ievēro pušu tiesības uz aizstāvību, vienlaikus nodrošinot, ka tās iecietības programma neskar procedūras, ko piemēro dažās valstīs, īpaši ja tās nav Eiropas Savienības dalībvalstis.

Vairāki saņēmēji ir iesnieguši pieprasījumus nodrošināt papildu piekļuvi lietai. Dažiem Komisijas lietas materiālos iekļautiem dokumentiem patiešām bija piešķirts konfidencialitātes statuss, kaut gan to izpaušana nenodarītu smagu un nelabojamu kaitējumu uzņēmumiem, kas bija snieguši attiecīgo informāciju. Ģenerāldirektorāts ņēma vērā manu padomu atļaut piekļuvi šiem materiāliem, un visas puses, izņemot Solvay un Solexis, uzskatīja šo risinājumu par pieņemamu.

Solvay un *Solexis* lūdza atļauju pieklūt vairākiem *Degussa* nozares ikmēneša ziņojumiem. Šie ziņojumi bija rakstīti pārkāpuma periodā, un tajos bija pausts *Degussa* viedoklis par tirgus struktūru un attīstību, par pēdējām cenu izmaiņām un konkurentu reakciju, turklāt tajos bija ietverta uzņēmuma stratēģija īstermiņa perspektīvā. Pēc mana lūguma visi 1996.-1999. gada (ieskaitot) ziņojumi jau bija paziņoti *Solvay* un *Solexis*, taču šie uzņēmumi vēlējas, lai tiem darītu pieejamus arī ziņojumus par laikposmu no 2000. gada 1. janvāra līdz 2001. gada jūnijam. Lēmumā, ko pieņēmu saskaņā ar 8. pantu lēmumā par uzklausišanas amatpersonu pilnvarām, es atzinu, ka minētajiem uzņēmumiem jāpaziņo ziņojumu publiski pieejamā versija. Šos ziņojumus principā uzskata par konfidencialiem, ja runa ir par noteikumiem, kā pieklūt lietas materiāliem, taču tie ietvēra informāciju, kas varēja būt noderīga aizstāvībā. Tajos īpaši bija aprakstīta uzņēmumu izturēšanās tirgū, kā arī bija minēti atsevišķi gadījumi, kuros uzņēmumi, šķiet, nebija ievērojuši attiecīgo iespējami nelikumīgo vienošanos. Tāpēc šos dokumentus varēja uzskatīt par izpaužamiem, lai gan tikai daļēji. Es tomēr atzinu, ka lielākā daļa informācijas, ko ietvēra vēlākie ziņojumi, varēja izraisīt tikai nelielu interesi no to pušu aizstāvības tiesību viedokļa, kuras bija iesniegušas pieprasījumu, un, ņemot vērā informācijas konfidencialitāti, to nevajadzēja atklāt.

Piekuve atbildēm uz iebildumu izklāstu

Solvay pieprasīja piekļuvi citu pušu atbildēm uz iebildumu izklāstu. Es uzskatīju šo pieprasījumu par nepamatotu. Konsekventa judikatūra (Pirmās instances tiesas 2000. gada 15. marta spriedums apvienotajās lietās T-25/95 u.c., *Cimenteries*, 380. punkts un turpmākie punkti) rāda, ka Komisijai nav pienākums visām pusēm paziņot atbildes uz iebildumu izklāstu. No tās pašas tiesu prakses izriet, ka gadījumā, ja Komisija vienas puses atbildē atrod elementus, ko var izmantot pret citu pusi, tai ir pienākums paziņot attiecīgo informāciju minētajai citai pusei un noteikt piemērotu termiņu, kurā tā var iesniegt savus apsvērumus. Tas attiecas arī uz gadījumu, kad *Solvay* un *Degussa* atbildes ietvēra elementus, ko varēja izmantot pret *FMC Corp.* un *FMC Foret*, tāpēc tos paziņoja attiecīgajām pusēm.

Mutvārdu procedūra

Visas puses piedalījās uzklausišanā, kura notika 2005. gada 28. un 29. jūnijā un kurā bija vērojama spraiga viedokļu apmaiņa starp pusēm.

Saistība starp lēmumprojektu un iepriekšējais novērtējums, kas parādīja iebildumu izklāstu

Nemot vērā pamatojumu, ko puses sniedza Komisijai, un faktus, ko tās minēja rakstiskajās atbildēs un uzklausišanas laikā, pārkāpuma apjoms ir bijis ievērojami mazāks.

Produkti, uz kuriem attiecas vienošanās

Nātrija perkarbonāts tika nodalīts, tāpēc lēmumprojekts attiecas tikai uz ūdeņraža peroksīdu un perborātu.

Veiktie pārkāpumi un to ilgums, balstoties uz sniegtajiem pierādījumiem

- Tiek uzskatīts, ka *Air Liquide* un *Chemoxal* varēja izmantot noilgumu saistībā ar tiem uzliekamajām sodanaudām, jo abu uzņēmumu dalība nolīgumā bija konstatējama tikai līdz 1997. gada 31. decembrim, un tāpēc tiem nevarēja uzlikt citu sodanaudu, ja piedalīšanās pārkāpuma veikšanā bija beigusies līdz 1998. gada 25. martam.
- Kopumā apsūdzības elementi, kas bija balstīti tikai uz vienu apsūdzību, kurus attiecīgais uzņēmums bija apstrīdējis un ko neapstiprināja citi pierādījumi, netika uzturēti, jo Komisijai bija pienākums sniegt pierādījumus. Tāpēc pārkāpuma ilgums *FMC* un *FMC Foret* tika ievērojami samazināts, to saīsināja arī *Caffaro* gadījumā.
- Lēmumprojekts tomēr ietver dažus faktus, kuri balstās tikai uz atsevišķiem paziņojumiem, bet kurus nav apstrīdējušas puses, kas tajos minētas, un kuri ir ticami vispārējā to lietojuma kontekstā. Šādos apstākļos uzskatu, ka šī pieeja ir pieejama no aizstāvības tiesību ievērošanas viedokļa pat tad, ja daži apsūdzības elementi izriet no tikai vienas apsūdzības.

Uzskatu, ka galīgais lēmumprojekts satur tikai to iebildumu izklāstu, par kuriem pusēm bija iespēja darīt zināmus savus uzskatus, un ir ievērotas to tiesības tikt uzklaustām.

Briselē, 2006. gada 20. aprīlī

Serge DURANDE
